

"מותר לנו להתאבד!"

..אמכור את הטוסטוס! זועמת אהובה נדב (20), פקידת עורך-דין תל-אביבית, "אם לא יבטלו את התקנה של הקסדות. לא מוכנה לנסוע עם קסדה. תסתכל עלי בלי כובע — ועם כובע. מלבד זה, זה גם חם ומפריע בצורה נוראית. ואי אפשר יהיה לקחת חבר או חברה. עוד לסחוב שתי קסדות! האנשים האלה אני חושבת השתגעו לגמרי."

הגיב עד הטיעון העקרוני בדב"ר הנשאלים — אי-חוקיות ההוראה בדבר חבישת קסדות וח"פגיעה בחופש הפרט הכרוכה בה — הפרופסור למשפטים אמנון רובינשטיין, בכתבה בהארץ.

במקום אמצעים בסיסיים למלחמה בתאונות, החליט משרד התחבורה לנקוט שורה של אמצעים הפוגעים באזרח שומר חוק... חובת חבישת קסדה כמעט ואינה קיימת במדינות אחרות. המונחות על ידי הרצון שלא לפגוע באזרח... יחס הכבוד לחוק... מחייב להשהות את כניסתה של הגזירה החדשה לתוקפה.

..לא נוח!" שמעון פז (23), תלמיד שנה שניה משחק ב"בית-צבי" ברמת-גן: "אני מתנגד בתוקף לקסדה. לא אשקוט. אפעל עד שיבוטלו התקנות האלה. מגיל 18, אדם אחראי לעצמו, ואינני תינוק שמש-רד התחבורה ישגיח עליו. לא נוח לי לנסוע עם קסדה — ותמורת הנוחיות הפרטית שלי, זו זכותי הטבעית להסיר תכף, ואינני מוכן לוותר על נוחיות זו."

מראה הרוכב למגושם, בגלל צורתה. ו-לרמזור על גלגלים בגלל צבעיה הברבי-ריים והבלתי אסתטיים. מדוע חייבים לי-הוסיף עוד כיסור לרחוב הישראלי, הרי מכוער גם ללא זה?"

על טענותיהם של האופנוענים, הגיב אהוד גרא, עוזרו של אבי רעיון הקסדות, סגן שר התחבורה גר יעקובי:

אם הזיעה לא מפריעה לרוכבים בכי-ביש בינעירוני, אין כל סיבה שתפריע להם בכביש עירוני. קבענו את תקנות הקסדות לאחר מחקר שביצע בשבילנו הסכנין. הקסדה איננה אוטמת את האוזניים. שומעים היטב איתה. ואילו נהג היודע שהוא נוהג בביטחון-יותר, עם הקסדה — צריך להיות דווקא רגוע יותר, לא מתוח יותר.

יודעת מה אעשה. אם כולם ייכנעו, גם אני אכנע. אני מקווה רק שלא, ושנגלה יוזמה ונצא למלחמה. איך אפשר להשפיל ככה אזרחים במדינה חופשית? אפילו אם זה נכון שזה מסוכן — או מה? זו זכותי להתאבד, אם בא לי. מלבד זאת, כל הסטאטיסטיקה שמפרסם משרד התחבורה זה בבל"ת. כמובן שרוב ההרוגים בתאונות-דרכים של קטנועים הם בעיר — הלא רוב הקטנועים נוסעים רק בעיר. רק אידיוט לא מבין את זה."

מושג אלנבויים (28), מהנדס: "תקינת הקסדות בעיר היא שערוריה. מחוץ לעיר — היא דווקא מוצדקת. אני מגיע לתל-אביב כל יום מרמת-השרון, וחובש את הקסדה בדרך. אבל בתוך העיר — הקסדה תגרום רק ליותר אסונות. אינך יכול לשמוע מה שנעשה מאחוריך. רצור עת הצוואר — כשהרוח איננה נושבת על פניך, כמו בנסיעה מחוץ לעיר — חונקת אותך. הזיעה מעצבנת אותך. מלבד זה — כל העסק לא חוקי בכלל. אי אפשר לחייב אורח לשגענות כאלה. מדוע שלא יכריחו כל אורח גם לסחוב את כספו, במקום בארנק, בתוך תיק משוריין, קשור ליד בשרשרת ומנעול ביטחון? אני בטוח שזה יקטין את מספר הגניבות על-ידי כייסים. יש גבול הגיוני לכל דבר — והקסדות הן מעבר לגבול זה."

אליהו כרורי (30) צייר: "נוסף לכל הצרות האחרות של הקסדה, היא גם מכוערת, חסרת דמיון והשראה, הופכת את

מפריע לבילוי! ציון ערוסי

(40), עובד קבוע במשרד מירסום: "הקסדה תפגע בכל החכם החברתיים שלנו. אי-אפשר יהיה יותר לצאת לשום בילוי. איך יכולה האשה, אחרי שהיא מתקשטת ועושה תיסרוקת, לשים קסדה כזאת על הראש? מה זה, עושים מאיתנו צחוק? הרי זה כמו כובע פלדה בצבא — אבל לא שנתיים, אלא לכל החיים. בכי-לל, ממתי איכפת למדינה אם אני נהרג? אני אצא להפגנות ואלחם עד הסוף."

..זה מקלקל את התיסרוקת!" אורי חלבי (19) תור שב נווה-צח"ל, שליח

בחנות חלקי-חילוף: "אני כל היום עולה ויורד מהקטנוע. אי-אפשר היה לעבוד עם קסדה. כל כמה מטרים לחוריק, ללבוש, לסחוב, עם כל החבילות האחרות. כל פעם — אשכח אותה. אי-אפשר יהיה בכלל לנסוע לים. איפה אשים את הקסדות? על שפת-הים, שפילו אותן? מי בכלל מבקש מהם לחגן עלי? אם אני רוצה לקפוץ מ"מגדל שלום" — זו זכותי. מוסיפה חברתו, נורית עובדיה (19): "והעיקר — זה מפריע לשיער ולתיסרוקת. התכוונתי ללמוד נהיגה על אופנוע. אבל עכשיו — לא."

..לא שומע!" אומר איתן עינב (16) ר

הציג עובד דפוס. "אי-אפשר לשמוע עם הקסדה. היא מכסה את האוזניים. ומלי-בד זה, בעיית הסבלות — להסתובב עם שתי קסדות בעיר. החברה שלי כבר הורידעה לי שלא תהיה מוכנה לצאת איתי, אם תצטרך ללבוש קסדה ביציאה לבילוי."